

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tost/41/2017
Identifikačné číslo spisu: 9516100009
Dátum vydania rozhodnutia: 29. novembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9516100009.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného R. D. D. a spol., pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i/ Trestného zákona z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2017 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného R. D. D., proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 8. septembra 2017, sp. zn. BB-4T/2/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného R. D. D. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 To 3/2017, zo 6. júna 2017, právoplatným 06. júna 2017, bol odsúdený R. D. D. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i/ Trestného zákona z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Uznesením predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/2/2016, z 8. septembra 2017, bola odsúdenému R. D. D. podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 555 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Trestného poriadku a s použitím § 54 ods. 1 zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov nariadená povinnosť nahradiť trovy spojené s výkonom väzby za dobu prvých 180 kalendárnych dní trvania väzby, ktorá trvala od 30. októbra 2014 do 06. júna 2017. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažnosť odsúdený R. D. D., ktorý uviedol, že celý spis obsahuje závažné pochybenia, a preto žiadal, aby mu bola povinnosť nahradiť trovy spojené s výkonom väzby odložená, kým nebude k dispozícii odpoveď ústavného súdu na odvolanie proti rozsudku najvyššieho súdu zo 6. júna 2017, sp. zn. 2 To 3/2017 (preklad č. I. 4746). Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal sťažnosť odsúdeného R. D. D. a zistil, že sťažnosť je prípustná (§ 553 ods. 6 Trestného poriadku), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby,

rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený úradník. Súd teda rozhoduje aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby. Nerozhoduje však o výške týchto trov. Podľa § 555 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby. Trovy trestného konania, ktoré podľa § 553 ods. 1 dočasne znáša štát, je povinný štátu nahradiť obžalovaný, ak bol právoplatne uznaný za vinného. Ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného v rozsahu celej obžaloby, je povinný nahradiť trovy väzby bez ohľadu na to, aký trest sa mu uložil a či sa mu vôbec trest uložil, teda aj vtedy, ak sa napríklad upustilo od potrestania (§ 40 Trestného zákona) alebo sa upustilo od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 44 Trestného zákona) alebo sa trest neuložil na základe § 286 Trestného poriadku. Ak boli v tom istom konaní uznaní za vinných viacerí obžalovaní, každý z nich je povinný nahradiť štátu trovy trestného konania v rozsahu, v akom sa ho náklady uvedené v § 555 ods. 1 písm. a/ až d/ Trestného poriadku dotýkajú. To znamená, že každý je povinný nahradiť štátu trovy spojené s výkonom svojej väzby a s výkonom trestu odňatia slobody, ktorý sa mu uložil, vyplatenú odmenu a náhradu jemu ustanovenému obhajcovi alebo jemu ustanovenému zástupcovi z radov advokátov, ak nie sú splnené podmienky na bezplatnú obhajobu, a každý z nich osobitne paušálnou sumou ostatné trovy, ktoré znášal štát. Trovy spojené s výkonom väzby za prvých 180 kalendárnych dní trvania väzby - podľa § 54 a nasl. zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, tvoria najmä náklady na ubytovanie (§ 12 cit. zákona), stravovanie (§ 13 cit. zákona), odievanie (§ 14 cit. zákona), zdravotnú starostlivosť (§ 16 cit. zákona), na používanie telefónu (§ 21 cit. zákona). Zo spisového materiálu je zrejmé, že v prípade odsúdeného R. D. D. nešlo o prípad, kde by boli splnené podmienky bezplatnej obhajoby, nakoľko počas celého trestného konania si zvolil obhajcov, kde pri splnomocnení odsúdený R. D. D. súhlasil s úhradou odmeny, ktorá patrí obhajcovi za jeho zastupovanie a to konkrétne v plnomocenstvách: JUDr. Emília Matrtajová (č. l. 1194), JUDr. Peter Erdős (č. l. 1202), JUDr. Peter Hrušovský (č. l. 1206), D'Anna Maria Lucia (č. l. 1217). Na základe uvedeného najvyšší súd poukazuje, že v prípade odsúdeného R. D. D. neboli splnené podmienky na oslobodenie od trov spojených s výkonom väzby, a preto je povinnosťou odsúdeného nahradiť tieto trovy spojené s výkonom väzby. Keďže sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.